

[Finansministeren.]

bedre end, at der baade ved den tekniske Toldlovsrevision i 1924 og ved dette Forslag er gennemført og gennemføres en Række Lettelser for Raa- og Hjælpestoffer, som de paagældende Virksomheder, der har andraget derom, har lagt overordentlig stor Vægt paa; som ganske vist ikke betyder saa forfærdelig meget i Penge, men som efter alle foreliggende Oplysninger betyder meget for Produktionen, ikke mindst fordi den Told, der hviler paa disse mange Raa- og Hjælpestoffer, i mange Tilfælde forhindrer Produktionen i at benytte et hensigtsmæssigere Materiale, af Hensyn til at Varen er toldbeskattet og det andet maaske toldfrit. Der har netop været en bestemt Linie i det, at man, indenfor visse Grænser naturligvis, har frigjort Produktionen paa en lang Række Punkter, og der, hvor den indirekte Beskatning er øget, er det ikke Produktionsomkostningerne, der derigennem forøges, men det er en Luksusbeskatning, der indtræder, som ikke har noget med Produktionsomkostninger at gøre.

Ordføreren (Himmelstrup): De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde om Tilføjelsen til Toldlovens § 37, har den højtærede Finansminister jo nu allerede udtalt sig om. Jeg gav ogsaa i mine første Bemærkninger Udtryk for den Opfattelse, at man med de Toldgodtgørelsesregler, her gennemføres, utvivlsomt gaar et betydeligt Skridt videre, end man er gaaet i andre Lande. Jeg ser saaledes paa det, at det, der sker i Dag, er Konsekvensen af det, der skete i 1908. Naar man overhovedet indlader sig paa det Princip at give Godtgørelse for en Told, som ikke direkte er erlagt, skønt Varen er toldpligtig, maa det siges, at saa er den Bestemmelse, der nu gennemføres en Konsekvens af det, der skete den Gang. Spørgsmaalet er naturligvis, om det var rigtigt, at man i 1908 udvidede Regelen til, at der kunde tilbagebetales et Beløb som Tolden paa den toldpligtige Vare, som var anvendt ved Skibsbygning. Det skal jeg ganske lade staa hen. Men der er en vis Forbindelse mellem det, der skete i 1908, og det, der sker i Dag.

Med Hensyn til Toldfrihed paa Glas og de øvrige Ting, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har foreslaaet, maa jeg gentage, som jeg allerede sagde i mine første Bemærkninger, at vi nærer overordentlig stor Sympati for alle disse Forslag, men det er jo ikke muligt at gennemføre dem nu, fordi det Lovforslag, der var forelagt, var snævert afstukket, og vi

var, da vi begyndte Forhandlingen i Udvalget, klar paa, at det ikke kunde lykkes at udvide Rammerne til ogsaa at omfatte de Varer, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu har foreslaaet medtaget.

Forholdet er jo det for Glassets Vedkommende, at der for Tiden ikke findes nogen Produktion her i Landet af Vinduesglas; da Toldloven blev gennemført, fandtes der en saadan Produktion, men den er senere blevet indstillet. Men det er ikke ubekendt, at man netop har tænkt paa igen at paabegynde Fabrikation af tilsvarende Art. Jeg siger ikke dette, fordi jeg mener, at det forpligter Rigsdagen til at opretholde den nugældende Told paa 6 Ø. pr. kg. for det mener jeg ingenlunde det gør, men jeg siger det til Forklaring af, at vi ikke kan inddrage hvilke som helst Toldsatser under en Revision af Toldloven, som har den snævre Karakter, der her er Tale om.

Spørgsmaalet om Toldfrihed for Salt er et overordentlig interessant Spørgsmaal, men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Dahlgaard opmærksom paa, at i 1908 blev Salttolden, hvis jeg ikke husker fejl, nedsat fra 2 Ø. til 0,2 Ø. pr. kg. Før den Tid, altsaa da man havde den høje Told, fandt der netop Saltrefusioner Sted baade til Slagterier og til Mejerier; men under Paa-virkning af, at Tolden blev saa beskedent, som den blev, og det meget vanskelige Fordelingsapparat, som maatte sættes i Scene for at fordele Refusionen, gik man ind paa at ophæve Refusionen. Men saa blev Tolden altsaa til Gengæld nedsat til det Beløb, jeg nævnte. Det er klart, at det skete under den Forudsætning, at der overhovedet raffineredes Salt her i Landet, og det er rigtigt, at det sker ikke mere. Den Raffinering af Salt, der fandt Sted helt op under Krigen, er indstillet, vist væsentlig paa Grund af de høje Kulpriser. Der er god Grund til, at Spørgsmaalet om en fuldstændig Ophævelse af Salttolden tages op, fordi det altid har været en meget udemokratisk Skat ikke alene her i Landet, men ogsaa i en Række andre Lande, men vi bør dog mærke os, at den her i Landet er overordentlig lille, idet den altsaa blev reduceret med 90 pCt. ved Revisionen i 1908.

Maa jeg endvidere sige, at Spørgsmaalet om Toldfrihed paa Høstbindegarn er en Ting, som interesserer Landbruget meget stærkt. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup — til hvem jeg altsaa staa i et tjenstligt Forhold, jeg beder bemærket, at jeg ogsaa staa i et personligt og politisk Forhold til det ærede Medlem, der er ingen Grund til just at fremhæve det tjenstlige i denne For-